

KESKI-POHJANMAAN

Kamari

ORKESTERI

MELLERSTA
ÖSTERBOTTENS
KAMMARORKESTER

la / lö 9.1.2021 klo / kl. 19.00
Snellman-sali, Kokkola /
Snellmanssalen, Karleby

Striimattu jousimusiikin toivekonsertti / Streamad önskekonsert med stråkmusik

Sibelius-Akatemian kapellimestariluokan opiskelijat /
Studerande från dirigentklassen vid Sibelius-Akademin
&
professori / professor **Sakari Oramo**

EDWARD ELGAR (1857–1934)

Serenadi jousille /

Serenad för stråkar e, op. 20

joht. / dir. James Kahane

MINNA LEINONEN (1977–)

Kaarne

joht. / dir. Aliisa Barrière

RALPH VAUGHAN WILLIAMS (1872–1958)

Fantasia Thomas Tallisin teemasta /

Fantasi över ett tema av Thomas Tallis

joht. / dir. Tarmo Peltokoski

*****

PJOTR TŠAIKOVSKI (1840–1893)

Muistoja Firenzestä /

Minnen från Florens, op. 70

- Allegro con spirito

joht. / dir. Kristian Sallinen

- Adagio cantabile e con moto

joht. / dir. Aku Sorensen

- Allegretto moderato

- Allegro con brio e vivace

joht. / dir. Sebastian Zinca

JEAN SIBELIUS (1865–1957)

Impromptu

joht. / dir. Sakari Oramo

Edward Elgar: Serenadi jousille e-molli, op. 20

Koko sen ajan, jonka wieniläisklassismin ja romantiikan mestarit – kuten Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert ja Brahms – vaikuttivat Euroopan mannermaalla, oli Englannin musiikkielämä alamaissa. Saksalainen vaikutus oli vahva, eikä suurempaa taiteellista arvoa omaavaa englantilaista musiikkia ilmestynyt. Vasta 1800-luvun loppupuolella Englanti pystyi esittämään muutaman hieman merkittävämmän säveltäjän. Ensimmäinen heistä oli Edward Elgar.

Edward Elgar polveutui tyypillisestä keskiluokan englantilaisesta miljööstä. Hänen isänsä toimi urkurina Worcesterissa, ja häneltä nuori Elgar saikin musiikkikoulutuksensa. Jonkin aikaa hän toimi orkesteriviulistina, mutta astui sitten isänsä virkaan katolisen St. Georges -kirkon urkuriksi v. 1885. Hänen suuri unelmansa oli kuitenkin tulla säveltäjäksi. Niinpä hän jättikin virkansa jo neljän vuoden kuluttua ja matkusti Lontooseen kokeillakseen onneaan vapaana säveltäjänä.

Äänensä saaminen kuuluviin ei ollut Elgarille helppoa, sillä Englannin musiikkiyleisö oli konservatiivista eikä ymmärtänyt sitä, että Elgar yritti luoda musiikkia puhtaasti englantilaiselta pohjalta. Hän sai kokea monta kovaa vuotta ja alkoi saavuttaa tunnustusta säveltäjänä vasta neljäkymmenen vuoden tietämissä. Tämä tapahtui kuuluisan kapellimestarin Hans Richterin johtaessa hänen orkesteriteoksensa Enigma-muunnelmia (1899) sekä oratorion Gerontiuksen uni (1900). Nyt Elgar sai koko joukon tunnustusta, ja v. 1904 hänet lopuksi aateloitiin.

Edward Elgar, jota on kutsuttu Englannin modernin musiikin 'grand old maniksi', oli hienostunut ja vaatimaton henkilö. Sävellystyöhönsä hän suhtautui aina erittäin kriittisesti, mikä ehkä vaikutti siihen, että hänen tuotantonsa ei muodostunut kovin laajaksi. Aktiivisena säveltäjänä hän toimi oikeastaan vain noin parin vuosikymmenen ajan elämänsä aikana. Tältä kaudelta ovat peräisin yllämainitut teokset, kaksi sinfoniaa, suosittu alkusoitto 'Cockaigne', sinfoninen sarja Falstaff, viulukonsertto ja sellokonsertto sekä *Serenadi jousille*.

Serenadi kuuluu Elgarin varhaisteoksiin – se on sävelletty v. 1892. Joidenkin arvailujen mukaan teos olisi tarkennettu laitos 'Kolmesta kappaleesta jousiorkesterille' vuodelta 1888. Elgarille itselleen Serenadi oli hyvin läheinen teos, olihan se hänen ensimmäinen merkittävä sävel-

lyksenä, johon ei kuitenkaan sen syntyaikoihin kiinnitetty suurempaa huomiota. Elegiseltä muotoilultaan – erityisesti mitä tulee kauniiseen, hitaaseen toiseen osaan – Sere-nadi enteilee Elgarin viimeistä suurimuotoisempaa teosta, e-molli-sellokonserttoa vuodelta 1919.

Edward Elgar: Serenad för stråkar e-moll, op. 20

Under hela den tid, då de wienklassiska och romantiska mästarna – såsom Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert och Brahms – verkade på den europeiska kontinenten, befann sig musiklivet i England i nedgång. Man stod under tyskt inflytande, och någon egen engelsk musik av större konstnärligt värde såg inte dagens ljus. Inte förrän mot slutet av 1800-talet kunde England ståta med mer betydande kompositörer. Den främsta bland dem var Edward Elgar.

Edward Elgar härstammade från en typisk engelsk medelklassmiljö. Hans far var organist i Worcester, och det var av honom den unge Elgar fick sin musikaliska utbildning. En tid verkade Elgar som orkesterviolinist, för att sedan år 1885 efterträda sin far som organist vid den katolska St. Georges -kyrkan. Men hans dröm var att bli kompositör. Redan efter fyra år lämnade han sin tjänst och reste till London för att pröva sin lycka som fri kompositör.

Det var inte lätt för Elgar att göra sig hörd som kompositör, ty den engelska musikpubliken var konservativ och förstod inte att värdesätta Elgars försök att skapa en musik helt på engelsk grund. Han fick leva flera svåra år, och först vid ungefär 40 års ålder blev han erkänd som kompositör. Det skedde då den berömde dirigenten Hans Richter dirigerade hans orkesterverk Enigma-variationer (1899) och oratoriet Gerontius' dröm (1900). Nu fick Elgar motta ett flertal utmärkelser, och slutligen adlades han år 1904.

Edward Elgar, som har kallats den moderna engelska musikens 'grand old man', var en fin och anspråkslös personlighet. Till sitt komponerande förhöll han sig alltid med stark självkritik och detta kanske bidrog till att hans produktion inte blev så stor. Aktiv som tonsättare var han egentligen bara under ett par decennier av sitt liv. Från denna tid härstammade ovannämnda verk, två symfonier, den populära uvertyren 'Cockaigne', den symfoniska sviten Falstaff, en violinkonsert och en violoncellkonsert samt *Serenad för stråkar*.

Serenaden hör till Elgars tidigaste verk – den är kompo-

nerad år 1892. Enligt vissa antaganden är verket en revision av 'Tre stycken för stråkorkester' från år 1888. Elgar betraktade själv sin Serenad som ett för honom mycket närstående verk, det var ju hans första betydande komposition, som likväl vid sin tillkomsttid inte blev så mycket uppmärksammat. I sin elegiska utformning – speciellt i den vackra, långsamma andra satsen – förebådar Serenaden emotionellt Elgars sista verk i större format, violoncellkonserten i e-moll från år 1919.

Pehr Henrik Nordgren

Minna Leinonen: Kaarne (2017)

Minna Leinosen teokset saavat usein impulssinsa musiikin ulkopuolelta jokapäiväisistä ilmiöistä, kuten arkipäivän esineistä tai ympäristön äänistä. Hänen musiikkiaan ovat esittäneet muun muassa Radion Sinfoniaorkesteri, Tampere Filharmonia, BBC Philharmonic, ICE ensemble (New York) ja useat pohjoismaiset yhtyeet ja muusikot. Leinonen on säveltänyt musiikkia monitaiteellisiin teoksiin, joissa musiikki kommunikoi muun muassa videon, ilma-akrobatian, dokumentaarisuuden ja installaation kanssa. Leinonen aloitti taiteelliset tohtoriopintonsa Sibelius-Akatemiassa vuonna 2013. Hän toimii luottamustehtävissä Suomen Säveltäjät ry:n hallituksessa. Tällä hetkellä Leinonen työskentelee Suomen Kulttuurirahaston tuella.

Kaarne on Kaustisen kamarimusiikkiviikon ja Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin tilausteos. Se kantaesitettiin Kaustisen kamarimusiikkiviikolla vuonna 2018. Leinonen kirjoittaa teoksestaan: ”Monille säveltäjille teoksen nimeäminen on yksi sävellysprosessin kinkkisimpiä osuuksia. Minulla se menee toisin. Yleensä ennen kuin aloitan uuden teoksen, tarvitsen teokselle nimen tai vähintäänkin aiheen, joka määrittää teoksen identiteettiä ja antaa impulsseja sävellystyölle. Tässä Kaustisen kamarimusiikkiviikon ja Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin tilauksessa päädyin sanaan kaarne, joka on paitsi korpin vanha kutsumanimi, myös muistuttaa äänneasultaan tutumpaa sanaa kaarna. Tämä miellelyhtymä sopii mielestäni hyvin jousiorkesteriteokseen, jonka instrumentit miltei kokonaan on valmistettu puusta. Halusin Kaarnessa myös etsiä sellaisia soittotapoja, jotka heijastaisivat sekä puun soimista eri tavoin että korpin ääntelyä, sen viisasta olemusta ja siihen liittyvää mytolo-

giaa. Arvostettu lintu on saanut eri kulttuureissa osakseen monenlaisia uskomuksia valon ja ymmärryksen tuojana, shamanistisena henkioppaana ja toteemieläimenä, mutta myös mustanpuhuvana, pahaenteisenä kuolemantuojana.”

Minna Leinonen: Kaarne (2017)

Minna Leinonens verk får ofta impulser från utommusikaliska fenomen, såsom vardagliga föremål eller naturens ljud. Hennes verk har framförts av bl.a. Radions symfoniorkester, Tampere Filharmonia, BBC Philharmonic, ICE ensemble (New York) och otaliga nordiska ensembler och musiker. Leinonen har tonsatt musik till mångkonstnärliga verk, där musiken kommunicerar bl.a. med video, luftakrobatik, dokumentärer och installation. Leinonen förbereder som bäst sin doktorsavhandling vid DocMus-avdelningen vid Sibelius-Akademien och arbetar med hjälp av statens konstnärstipendium. Leinonen innehar förtroendeuppdrag bl.a. i styrelsen för Finlands Tonsättare rf.

Kaarne är ett beställningsverk av Kaustby kammarmusikvecka och Mellersta Österbottens Kammarorkester. Det uruppfördes under Kaustby kammarmusikvecka år 2018. Leinonen skriver om verket: ”För många kompositörer är namngivandet en av de svåraste delarna i kompositionsprocessen. För mig är det omvänt. Innan jag skall börja arbeta med ett nytt verk behöver jag för det mesta en titel eller allra minst ett tema, som definierar verkets identitet och ger kompositionsarbetet impulser. I denna beställning av Kaustby kammarmusikvecka och Mellersta Österbottens Kammarorkester fastnade jag för ordet ”kaarne”, som är en gammal benämning för korp, men som även för associationerna till ordet ”kaarna” (=bark). Detta tycker jag passar bra till ett stråkorkesterverk, där instrumenten så gott som helt är gjorda av trä. Jag ville även söka efter sådana spelsätt, som avspeglar både träets klingande på diverse sätt samt korpens läten, dess kloka karaktär och mytologin, som är knuten till den. Denna högt uppskattade fågel har i olika kulturer representerat bringaren av ljus, förståelse, fungerat som en shamanistisk andlig ledare och totemdjur, men även som en olycksbådande bringare av död.”

Minna Leinonen

Ralph Vaughan Williams: Fantasia Thomas Tallisin teemasta

Ralph Vaughan Williams on viime vuosisadan alun Englannin säveltaiteen kansallisen suunnan huomattavimpia edustajia. Hän käytti musiikissaan usein kansanmusiikkiin liittyviä aiheita, ja myös vanhat englantilaiset mestarit vaikuttivat hänen musiikkiinsa. Hänen yhtenä johtotähtenään oli, että säveltäjän oli kyettävä puhumaan maanmiehilleen ennen kuin voi kääntyä kansainvälisen yleisön puoleen. Niinpä hänen teoksissaan on usein englantilaiseen elinympäristöön ja kulttuuriin liittyviä ulkomusiikillisia aiheita. Myös muutamat hänen yhdeksästä sinfoniastaan saivat selventäviä alaotsikoita (A Sea Symphony, A London Symphony, A Pastoral Symphony...).

Vuonna 1942 Vaughan Williams kirjoitti: ”Uskon, että kaikki, mikä on arvokasta henkisessä elämässämme ja kulttuurissamme, juurtaa alkunsa kotimaaperästä; mutta se voi kehittyä ja kantaa hedelmää vain ilmapiirissä, jossa vallitsee eri kansojen välinen ystävyys ja yhteenkuuluvuuden tunne... meidän taiteemme ei tarvitse olla seisova vesistö, vaan sen on osallistuttava omalla tavallaan läpi vuosisatojen juoksevaan suureen virtaan... ei meistä pidä tulla kokonaan tämän yleisvirran huomaamaton osa.”

Kaikesta huolimatta Vaughan Williamsia on vaikeaa liittää mihinkään määrättyyn 1900-luvun musiikin tyyli-suuntaukseen. Hänessä yhdistyivät kansallinen ja kansainvälisyys, ja vanhan kansanmusiikin ja 1500-luvun englantilaisen kirkkomusiikin tutkijana hän oli perinteen vaalija, vaikka hänen oma sävelkielensä oli moderni, joskaan ei avantgardistinen.

Fantasia Thomas Tallisin teemasta kuuluu Vaughan Williamsin tunnetuimpiin teoksiin. Se on sävelletty v. 1910 (tarkistetut laitokset 1913 ja 1919). Teoksen orkestrointi on erikoinen; suuri jousiorkesteri on jaettu suurempaan jousiryhmään ja pienempään, yhdeksästä soittajasta koostuvaan ryhmään ja solistiseen jousikvartettiin. Soitinryhmillä on vaihtelevat tehtävänsä: välillä tutkina, välillä antifonisesti vuorottelevina ja välillä säestävinä.

Thomas Tallis (n. 1505-85) toimi urkurina ja kuninkaallisen kappelin jäsenenä Henrik VIII:n, Edward VI:n ja kuningatar Maryn ja Elisabethin aikana. Yhtenä ensimmäisinä hän sävelsi kirkkomusiikkia englanninkieliseen tekstiin ja on siksi saanut lisänimen ”englantilaisen kirkkomusiikin isä”.

Vaikka Vaughan Williams käyttää Tallisin teemaa teok-

sensa runkona, kyse ei ole sävellyksestä 'vanhaan tyyliin', vaan hengeltään tyypillisestä viime vuosisadan alun musiikista. Salaperäisesti soivan johdannon jälkeen kuuluu Tallis-teema jousien tremoloa vasten. Tämän jälkeen seuraa koristeltu kertaus ja kadenssi, kaksi orkesteriryhmää asetellaan vastakkain antifonisesti toisen käyttäessä sordinoa, muutama solistinen jousisoitin ja kvartetti esittävät katkelmia aiheesta, ja lopuksi, pidemmän kehittelyn ja suuren huipentuman jälkeen, teos päättyy vapauttaviin rauhallisiin sävelkulkuihin.

Ralph Vaughan Williams: Fantasi över ett tema av Thomas Tallis

Ralph Vaughan Williams är en av de främsta representanterna för den nationella riktningen inom engelsk tonkonst i början på 1900-talet. Han använde ofta i sin musik motiv som anknöt till folkmusik, och också de gamla engelska mästarna utövade inflytande på hans musik. En av hans ledstjärnor var, att en kompositör måste kunna tala till sina landsmän innan han kan vända sig till en internationell publik. Sålunda finns det i hans musik ofta utommusikaliska motiv som anknyter till den engelska livsmiljön och kulturen. Också en del av hans nio symfonier – av vilka den sista blev färdig samma år han dog 85 år gammal – har fått förklarande underrubriker (A Sea Symphony, A London Symphony, A Pastoral Symphony...).

År 1942 skrev Vaughan Williams: "Jag tror att allt som är värdefullt inom vårt andliga och kulturella liv har sina rötter i den egna jordmånen; men det kan utvecklas och bära frukt endast i en atmosfär, där det råder vänskap och samhörighet mellan olika folk... vår nationella konst behöver inte vara ett stillastående vattendrag, utan den bör på sitt eget sätt bidra till den stora ström som flyter genom århundradena... inte behöver vi helt bli en oförmärkt del av denna allmänna flod."

Trots allt är det svårt att anknyta Vaughan Williams till någon bestämd stilriktning inom 1900-talets musik. Hos honom förenades det nationella och internationella, och som forskare av gammal folkmusik och 1500-talets engelska kyrkomusik var han traditionsbevarare, fastän hans eget tonspråk var modernt, om ändå inte avantgardistiskt.

Fantasin över ett tema av Thomas Tallis hör till Vaughan Williams' mest kända verk. Den är komponerad år 1910

(reviderad 1913 och 1919). Dess orkestrering är speciell: den stora stråkorkestern är delad i en större stråkgrupp samt en mindre grupp bestående av nio musiker plus en stråkkvartett. Dessa klanggrupper har sina omväxlande funktioner: ibland tutti, ibland antifoniskt alternerande och ibland ackompanjerande.

Thomas Tallis (ca 1505-85) var organist och medlem i det kungliga kapellet under Henrik VIII:s, Edward VI:s och drottningarna Marys och Elisabeths tid. Som en av de första komponerade han kyrkomusik till engelskspråkig text och har därför blivit kallad "den engelska kyrkomusikens fader".

Fastän Vaughan Williams använder Tallis' tema som stomme till sitt verk är det inte frågan om en komposition 'i gammal stil', utan om en musik som till sin anda är typisk för seklets början. Efter en hemlighetsfullt klingande början hörs Tallis-temat mot en bakgrund av violinernas tremolo. Därefter följer en dekorerad upprepning av temat och en kadens, de båda orkestergrupperna ställs mot varann antifoniskt, varvid den ena av dem använder sordin, några solistiska stråkar och kvartetten framför fragment av temat, och slutligen, efter ett längre utvecklingsförlopp och en stor stegring klingar verket ut i befriande lugna tongångar.

Pjotr Tšaikovski: Firenzen muistoja, op. 70

Pjotr Tšaikovski oli täysiverinen romantikko, jonka kuu-huva tunteilu ja paatos tuli parhaiten esille oopperoissa ja baleteissa sekä konsertoissa, sinfonioissa ja sinfonisissa runoissa. Kamarimusiikin alalla hän ei ollut yhtä tuottelias – eikä myöskään yhtä tyypillinen, rapsodisia muotoja har-rastava romanttinen säveltäjäluonne. Kuitenkin hänen mer-kityksensä tällä alalla oli varsin huomattava. Tšaikovskia voidaan syystä pitää venäläisen jousikvartettkirjallisuus-den perustajana. Hänen kolme kvartettoaan (1871-87) hei-jastavat pyrkimyksiä klassisempaan ilmaisuun ja ne ovat sukua kolmelle ensimmäiselle sinfonialle, kun taas Nikolai Rubinsteinin muistolle sävelletyssä pianotriossa (1882) on myöhempien sinfonioiden traagisia tunteita. Sekstetossa *Firenzen muistoja* Tšaikovskin klassiset ihanteet esiintyvät kaikkein selvimpinä.

Talven 1889-90 Tšaikovski vietti Firenzessä, missä hän työskenteli mm. oopperansa Patarouvan parissa. Palat-tuaan kotimaahansa hän sävelsi ikään kuin vastapainoksi oopperan ahdistavan aavemaisille tunnelmille seksteton

kahdelle viululle, kahdelle alttoviululle ja kahdelle sellolle. Jonkin verran muokatussa muodossa tämä hänen viimeinen kamarimusiikkiteoksensa kantaesitettiin 1892. Onnea ja valoa säteilevän sekstetön mieleenpainuvin osa lienee sen hidas osa kitaran näppäilyjä muistuttavine pizzicatoineen. Sävellyksen italialaisiin tunnelmiin liittyy myös venäläisiä sävyjä, ja varsinkin nopeassa finaalissa kansanomaiset aiheet ovat keskeisessä asemassa. Sekstetto Firenzen muistoja, jonka säveltäjä omisti mesenaatilleen Nadezda von Meckille, esitetään nyt jousiorkesteriversiona.

Pjotr Tjajovskij: Minnen från Florens, op. 70

Pjotr Tjajkovskij var en fullblodsromantiker, vars sjudande känslsamhet och patos kom bäst fram i operorna och baletterna samt konserterna, symfonierna och de symfoniska dikterna. På kammarmusikens område var han inte lika produktiv – och inte heller en lika typisk romantisk tonsättarprofil med förkärlek för rapsodiska formlösningar. Hans betydelse inom genren var likväl rätt betydande. Tjajkovskij kan skäligen anses vara grundläggaren av den ryska stråkkvartettlitteraturen. Hans tre kvartetter (1871-76) återspeglar en strävan till ett mer klassiskt uttryck och de är besläktade med de tre första symfonierna, medan det däremot i pianotriön (1882), som är komponerad till Nikolaj Rubinsteins minne, finns de senare symfoniernas tragiska känslor. I stråksextetten *Minnen från Florens* framträder Tjajkovskijs klassiska ideal allra tydligast.

Vintern 1889-90 vistades Tjajkovskij i Florens, där han arbetade bl.a. på operan *Spader dam*. Efter att ha återvänt till sitt hemland komponerade han liksom som motvikt till den påträngande spöklika stämningen i operan en sextett för två violiner, två altvioliner och två violonceller. I en någon omarbetad form uruppfördes detta hans sista kammarmusikverk år 1892. Sextetten utstrålar lycka och ljus, och dess kanske mest omtyckta parti är andra satsen med dess gitarliknande pizzicati. Till kompositionens italienska stämningar ansluter sig ryska drag, och speciellt i den snabba finalen har de folkliga motiven en central roll. *Minnen från Florens*-sextetten, som tonsättaren tillägnade sin mecenat Nadesja von Meck, spelas nu i stråkorkesterversin.

Jean Sibelius: Impromptu

Impromptu jousiorkesterille kuuluu Sibeliuksen varhaisimpiin teoksiin, ja se on muokattu alun perin pianolle tehdystä musiikista. Vuonna 1893 Sibelius sai valmiiksi kuuden pianoimpromptun kokoelman op. 5, jonka kahdesta viimeisestä kappaleesta hän muokkasi jousiorkesteriteoksen mitä ilmeisimmin vielä saman vuoden aikana. Kaksi kyseistä pianoimpromptua puolestaan liittyvät temaattisesti v. 1888 melodraamaan *Svartsjukans nätter* (Mustasukkaisuuden öitä). Jousiorkesteri-impromptun karummin ja pelkistetyimmän soivat äärijaksot perustuvat opuksen 5 viidenteen impromptuun, keveästi keinahteleva mutta silti myös surumielisyyden ja nostalgian sävyjä herkästi koskettava keskijakso kuudenteen.

Jean Sibelius: Impromptu

Impromptu för stråkorkester tillhör Sibelius' tidigaste verk, en bearbetning av musik skriven för piano. År 1893 fick Sibelius färdig en samling med sex pianoimpromptun op. 5, och troligen ännu under samma år gjorde han en bearbetning av de två sista till ett stråkorkesterverk. Dessa två pianoimpromptun anknyter för sin del tematiskt till melodramat 'Svartsjukans nätter' från år 1888. De yttersta avsnitten i stråkorkesterimpromptut, som klingar mera kargt och koncentrerat, baserar sig på femte impromptut op. 5, det lätt gungande likväl vemodiga och nostalgiska mellanavsnittet på det sjätte.

Kimmo Korhonen

James Salomon Kahane on nuori ranskalais-saksalainen kapellimestari. Hän toimii tällä hetkellä Helsingin Kamari-orkesterin ja Polyteknikkojen orkesterin kapellimestarina. 21-vuotiaana hänet valittiin Helsingin kaupunginorkesterin pääkapellimestari Susanna Mälkin assistentiksi, jona hän toimi syksyyn 2018 asti.

Viime kausien aikana Kahane on johtanut orkestereita mm. Lucerne, Tangelwood ja Gstad Menuhin -festivaaleilla mestarikurssien ja kilpailujen yhteydessä. Keväällä 2020 Kahane kutsuttiin Hannu Linnun assistentiksi Orchestre de Paris'iin.

Muita Kahanen johtamia orkestereita ovat mm. Radion sinfoniaorkesteri, Lahti Sinfonia, Tapiola Sinfonietta, Jyväskylä Sinfonia, Triangle Orchestra, Francophonian Orchestra, the Glasperlenspiel Sinfonietta. Kahane on tottunut työskentelemään eri aikakausien musiikin parissa, barokin ajasta oman aikamme musiikkiin, ja on vierailut myös seuraavien yhtyeiden edessä: NYKY Ensemble, Hurra barockorkester, Sibelius-Akatemian barokkiorkesteri ja Buchmann Mehta -musiikkikoulun nyky-musiikkiryhtye. James Kahane on yksi kolmesta nuoresta kapellimestarista, joita seurataan alkuvuodesta 2020 elokuvateattereissa esitetyssä ”Orkesterin edessä” -elokuvassa.

James Salomon Kahane är en ung fransk-tysk dirigent. Han fungerar för tillfället som dirigent för Helsingfors kammarorkester och Polyteknikernas Orkester. Som 21-åring valdes han till assistent åt Helsingfors stadsorkesters chef-dirigent Susann Mälkki, vilket han fungerade som fram till hösten 2018.

De senaste säsongerna har Kahane dirigerat orkestrar bl.a. under Lucerne, Tangelwood och Gstaad Menuhdin-festivalerna i samband med mästar kurser och tävlingar. Våren 2020 inbjöds han att verka som Hannu Lintus assistent vid Orchestre de Paris.

Kahane har även dirigerat bl.a. följande orkestrar: Radions symfoniorkester, Lahti Sinfonia, Tapiola Sinfonietta, Jyväskylä Sinfonia, Triangle Orchestra, Francophonian Orchestra, the Glasperlenspiel Sinfonietta. Kahane är van att verka inom olika epoker, allt från barockens era till nutida musik, och han har även gäst-dirigerat följande orkestrar: NYKY Ensemble, Hurra barockorkester, Sibelius-Akademiens barockorkester och BuchmannMehta -musikskolans ensemble för modern musik. James Kahane är en av de tre unga dirigenterna som filmteamet följer i ”Framför orkestern” -dokumentären, som kunde ses på biograferna landet runt i början av år 2020.

Aliisa Neige Barrière syntyi ranskalais-suomalaiseen perheeseen Pariisissa, jossa hän opiskeli viulun- ja pianonsoittoa, kamarimusiikkia sekä kuoron- ja orkesterijoh-toa. Hänellä on takanaan laajat kansainväliset viuluopin-not, jotka hän päätti 2019 Norjan musiikkiakatemiassa maisterintutkintoon. Barrièren laaja osaaminen on poiki-

nut kutsuja moniin maineikkaisiin yhtyeisiin kuten Barokksolistene, Ensemble Intercontemporain ja pariisilainen Secession Orchestra.

Barrière asui Norjassa vuosina 2015-2019, ja esiintyi siellä laajasti, sekä perusti Osloon mm. nykymusiikkiin keskittyvät Ensemble Temporum- ja Ensemble +47-yhtyeet. Vuodesta 2018 Barrière on myös ollut helsinkiläisen ÄÄNI-kollektiivin jäsen. Vuonna 2019 Barrière käynnisti Oslossa myös oman Nodlyd-festivaalin Janne Valkeajoen kanssa. Alun perin Oslon Kulturhusetiin suunniteltu festivaali tulee keväällä 2021 Helsingin Kulttuuritehdas Korjaamolle.

Barrière opiskeli myös nelivuotisen stipendin turvin Mannes Collegessa New Yorkissa viulunsoittoa, orkesterinjohtoa ja kamarimusiikkia. Vuodesta 2018 Barrière palasi aktiivisesti johtamisopintojen pariin osallistumalla Jorma Panulan ja Atso Almilan mestarikursseille. Syksystä 2019 Barrière opiskelee Sakari Oramon kapellimestariluokalla Taideyliopiston Sibelius Akatemiassa.

Aliisa Neige Barrière föddes i en fransk-finländsk familj i Paris, där hon studerat violin och piano, kammarmusik samt kör- och orkesterdirigering. Hon har gedigna violinstudier bakom sig, som hon avslutade år 2019 med en Master vid Norges musikhögskola. Barrières breda kunskande har öppnat dörrarna till ensembler som Barokksolistene, Ensemble Intercontemporain och Secession Orchestra.

Barrière bodde åren 2015-2019 i Norge, och uppträdde där flitigt. Hon grundade även Ensemble Temporum och Ensemble +47, vilka fokuserar på nutida musik. Från år 2018 har Barrière även varit medlem i ÄÄNI-kollektivet i Helsingfors. År 2019 grundade Barrière Nodlydfestivalen i Norge tillsammans med Janne Valkeajoki. Festivalen, som ursprungligen planerades till Kulturhuset i Oslo, kommer våren 2021 till kulturfabriken Korjaamo i Helsingfors.

Barrière har även studerat violinspel, dirigering och kammarmusik vid Mannes College i New York med hjälp av ett fyraårigt stipendium. Från år 2018 återupptog Barrière sina dirigeringsstudier genom att delta i mästartkurser för Jorma Panula och Atso Almila. Fr.o.m. hösten 2019 studerar hon på Sakari Oramos dirigentklass vid Sibelius-Akademien, Konstuniversitetet.

Tarmo Peltokoski opiskelee orkesterinjohtoa Sibelius-Akatemiassa Sakari Oramon johdolla. Hän aloitti opintonsa Jorma Panulan ohjauksessa, ja häntä ovat opettaneet myös mm. Hannu Lintu ja Jukka-Pekka Saraste. Hän on vierailut mm. Radion sinfoniaorkesterin, Helsingin kaupunginorkesterin, Kymi sinfonietaan sekä Kuopion ja Vaasan kaupunginorkestereiden johdossa.

Peltokoski opiskelee pianonsoittoa opettajanaan Antti Hotti. Hänet on palkittu useissa valtakunnallisissa pianokilpailuissa, mm. Tampereen pianokilpailussa 2017 ja Leevi Madetoja –kilpailussa 2018. Tarmo on esiintynyt mm. RSO:n, HKO:n, Tampere Filharmonian, Oulu Sinfonian sekä Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin solistina, soittaen Kokkolassa Chopinin 1. pianokonserton helmikuussa 2018. Pro Musica säätiö valitsi Peltokosken vuoden nuoreksi muusikoksi 2018.

Tarmo Peltokoski studerar orkesterledning vid Sibelius-Akademien under ledning av Sakari Oramo. Han inledde sina studier under ledning av Jorma Panula, och han har erhållit undervisning även av bl.a. Hannu Lintu och Jukka-Pekka Saraste. Peltokoski har dirigerat bl.a. Radions symfoniorkester, Helsingfors stadsorkester, Kymi sinfonieta samt Kuopio och Vasa stadsorkestrar.

Tarmo Peltokoski studerar piano under ledning av Antti Hotti. Han har belönats i ett flertal nationella pianotävlingar, t.ex. i Tammerfors pianotävling år 2017 och Leevi Madetoja -tävlingen år 2018. Han har uppträtt som solist för bl.a. RSO, HKO, Tampere Filharmonia, Oulu Sinfonia och Mellersta Österbottens Kammarorkester. I Karleby framförde han Chopins 1. pianokonsert i februari 2018. Pro Musica Stiftelsen utsåg Peltokoski till årets unga musiker år 2018.

Kristian Sallinen on opiskellut alttoviulunsoittoa vuosina 2015-2020 Sibelius-Akatemian nuorisokoulutuksessa ensin Teemu Kupiaisen, ja myöhemmin Lilli Maijalan oppilaana. Mestarikursseilla häntä ovat opettaneet mm. Tabea Zimmermann, Antoine Tamestit, Yuval Gotlibovich ja Hariolf Schlichtig.

Sallinen opiskelee nykyisin orkesterinjohtoa Sibelius-Akatemian kapellimestariluokalla professori Sakari Oramon oppilaana. Häntä ovat ennen opettaneet mm. professorit Jorma Panula ja Colin Metters (Royal Academy of

Music, Lontoo). Mestarikurssien yhteydessä Sallinen on johtanut mm. Vaasan, Joensuun, Mikkelin ja Kuopion kaupunginorkestereita, Turun filharmonista orkesteria, Liettuan Valtion sinfoniaorkesteria, Pazardzhikin sinfoniaorkesteria Bulgariassa sekä Berliini Sinfoniettaa.

Sallinen saavutti 3. sijan Tampereen valtakunnallisessa alttoviulukilpailussa (2017) ja on ansioitunut kamarimusiikko ja Seele-kvartetin jäsen. Hän on esiintynyt useilla festivaaleilla sekä soittanut mm. Radion sinfoniaorkesterin ja Mikkelin kaupunginorkesterin solistina. Hänen opiskeluaan ovat tukeneet mm. Wegelius-säätiö, Wihurin rahasto, Suomen säveltaiteen tukisäätiö ja Suomen Kulttuurirahasto. Vuonna 2017 hänelle myönnettiin Pro Musica -tunnustus-palkinto. Kristian Sallinen soittaa Sibelius-Akatemian omistamaa Mantegazza -alttoviulua vuodelta 1684.

Kristian Sallinen har studerat altviolin åren 2015-2020 vid ungdomsutbildningen vid Sibelius-Akademien för Teemu Kupiainen och Lilli Maijala. Han har deltagit i mästar kurser för bl.a. Tabea Zimmermann, Antoine Tamestit, Yuval Goltibovich och Hariolf Schlichtig.

Sallinen studerar nuförtiden orkesterledning vid Sibelius-Akademiens kapellmästarklass för professor Sakari Oramo. Han har tidigare undervisats av bl.a. professorerna Jorma Panula och Colin Metters (Royal Academy of Music, London). I samband med mästar kurser har Sallinen dirigerat bl.a. Vasa, Joensuu, St. Michel och Kuopio stadsorkestrar, Åbo filharmoniska orkester, Litauens nationella symfoniorkester, Symphonic orchestra Pazardzhik i Bulgarien samt Berlin Sinfonietta.

Sallinen placerade sig på 3:e plats i den nationella altviolintävlingen i Tammerfors (2017) och är en meriterad kammarmusiker samt medlem i Seele-kvartetten. Han har uppträtt på ett flertal festivaler och uppträtt som solist för bl.a. Radions symfoniorkester och St. Michels stadsorkester. Han har erhållit understöd för sina studier av bl.a. Wegelius-stiftelsen, Wihuris stiftelse, Suomen säveltaiteen tukisäätiö och Finska kulturfonden. Han erhöll Pro Musica stiftelsens utmärkelse år 2017. Kristian Sallinen spelar på Sibelius-Akademiens Mantegazza -altviolin från år 1684.

Aku Sorensen on suomalais-amerikkalainen kapellimestari ja viulisti. Nuoresta iästään huolimatta Aku on ehtinyt

johtaa maineikkaita orkestereita Suomessa ja ympäri maailmaa. Viimeaikaisiin yhteistyökumppaneihin kuuluvat mm. Lapin Kamariorkesteri, Jyväskylä Sinfonia, Sinfonia Lahti, Lohjan Kaupunginorkesteri ja Jungen Tonkünstler Orchester. Viulistina Sorensen on aktiivinen kamarimuusikko, ja on soittanut viime vuoden aikana Jyväskylä Sinfonian ja Helsingin Kamariorkesterin solistina.

Aku Sorensen kuuluu Helsingin Kamariorkesterin perustajajäseniin, ja on toiminut orkesterin konserttimestarina alusta lähtien. Hän on myös Luosto Soi! festivaalin taiteellinen johtaja. Sorensen opiskelee Sibelius-Akatemian kapellimestariluokalla Sakari Oramon johdolla. Viulunsoittoa hän opiskelee Merit Palaksen oppilaana.

Aku Sorensen är en finsk-amerikansk dirigent och violinist. Sin unga ålder till trots har han hunnit dirigera ansedda orkestrar i Finland och utomlands. Till den senaste tidens samarbetspartners hör bl.a. Lapplands kammarorkester, Jyväskylä Sinfonia, Sinfonia Lahti, Lojo stadsorkester och Jungen Tonkünstler Orchester. Som violinist är Aku en aktiv kammarmusiker, och har under det senaste året uppträtt som Jyväskylä Sinfonias och Helsingfors kammarorkesters solist.

Aku Sorensen hör till grundarna av Helsingfors kammarorkester och har fungerat som orkesterns konsertmästare sedan starten. Han är även konstnärlig ledare för Luosto soi! -festivalen. Sorensen studerar på dirigentklassen vid Sibelius-Akademien under ledning av Sakari Oramo. Violin studerar han under ledning av Merit Palas.

Yhdysvaltalainen kapellimestari **Sebastian Zinca** aloitti orkesterinjohton opiskellessaan kontrabasson soittoa arvostetussa Juilliard School:issa New Yorkissa. Zinca opiskelee tällä hetkellä orkesterinjohtoa kolmatta vuotta Taideyliopiston Sibelius-Akatemiassa ja on johtanut Radion sinfoniaorkesteria, Lahti Sinfoniaa, Tapiola Sinfonietta, Jyväskylä Sinfoniaa sekä North Czech Philharmonic ja Bohuslav Martinů Philharmonic -orkestereita.

Zinca palkittiin presidentin palkinnolla vuoden 2018 European Music Academy -mestarikursseilla ja oli vuonna 2019 yksi kapellimestareista Aspenin musiikkifestivaalilla.

Amerikanske dirigenten **Sebastian Zinca** började dirigera då han studerade kontrabas vid ansedda Juilliard School i New York. Zinca studerar för tillfället orkesterdirigering för tredje året vid Sibelius-Akademien, Konstuniversitetet. Han har dirigerat Radions symfoniorkester, Lahti Sinfonia, Tapiola Sinfonietta, Jyväskylä Sinfonia samt North Czech Philharmonic och Bohuslav Martinů Philharmonic.

Zinca belönades med presidentens pris år 2018 under European Music Academy och var år 2019 en av dirigenterna på Aspen Music Festival.

Sakari Oramo on BBC:n sinfoniaorkesterin ja Tukholman kuninkaallisten filharmonikkojen ylikapellimestari. Hän toimi Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin taiteellisenä johtajana vuosina 2013-2019. Viulistina uransa aloittanut Oramo toimi Radion sinfoniaorkesterin konserttimestarina ja sittemmin orkesterin ylikapellimestarina vuosina 2003–2012. Nykyisin hän on orkesterin kunniakapellimestari. Vuosina 1998–2008 Oramo toimi Birminghamin sinfoniaorkesterin musiikillisena johtajana. Hän toimi myös West Coast Kokkola Operan kapellimestarina.

Oramo johtaa säännöllisesti aikamme tunnetuimpia orkestereita. Viime kausien kohokohtiin lukeutuvat konsertit Berliinin filharmonikkojen, NDR Elbphilharmonie Orchesterin, Staatskapelle Dresdenin, Wienin, Tšekin ja New Yorkin Filharmonikkojen sekä Bostonin sinfoniaorkesterin kanssa sekä lukuisat Proms-konsertit, joista mainittakoon erityisesti Last night of the Proms-konsertit. Hän on myös tehnyt lukuisia palkittuja levytyksiä orkestereidensa kanssa.

Sakari Oramo sai Birminghamin yliopiston kunniatohtorin arvon vuonna 2004. Vuonna 2008 hänet palkittiin arvostetulla Elgar-mitalilla, ja vuonna 2009 Oramolle myönnettiin Brittiläisen imperiumin ritarikunnan OBE-arvo (Officer of the Order of the British Empire) ansioista Britannian musiikkielämän kehittäjänä. Vuonna 2010 tasavallan presidentti myönsi Sakari Oramolle Pro Finlandia -mitalin. Hänet nimettiin Ruotsin kuninkaallisen musiikkiakatemian jäseneksi vuonna 2012. Lontoon Royal Philharmonic Society valitsi Oramon vuoden kapellimestariksi vuonna 2016.

Oramo aloitti Taideyliopiston Sibelius-Akatemian orkesteri- ja kapellimestarikoulutuksen professorina vuonna 2020.

Sakari Oramo är chefsdirigent för BBC Symphony Orchestra och Kungliga Filharmonikerna i Stockholm. Han fungerade som konstnärlig ledare för Mellersta Öst-erbottens Kammarorkester åren 2013-2019. Han inledde sin karriär som violinist och fungerade som chefsdirigent för Radions symfoniorkester under åren 2003–2012, varefter han utnämndes till orkesterns hedersdirigent. Under åren 1998–2008 var han musikchef för City of Birmingham Symphony Orchestra. Han fungerade även som West Coast Kokkola Operas dirigent.

Sakari Oramo gästdirigerar regelbundet världens främsta orkestrar. Till den senaste tidens höjdpunkter hör konserterna med Berlinfilharmonikerna, NDR Elbphilharmonie Orchester, Staatskapelle Dresden, Wienfilharmonikerna, Tjeckiska filharmonin, New York Philharmonic samt flertalet Proms-konserter, varav nämnas bör Last night of the Proms-konserterna, som han senast dirigerade sommaren 2019. Oramo finns även representerad på otaliga, prisbelönda skivor.

År 2004 utnämndes Oramo till hedersdoktor vid University of Central England, Birmingham och belönades med den prestigefulla Elgar-medaljen år 2008. Han har även tilldelats en Honorary OBE (Officer of the Order of the British Empire) år 2009 för sina meriter inom Storbritanniens musikliv. År 2010 beviljade Republikens president Sakari Oramo Pro Finlandia-medaljen. I maj 2012 invaldes Oramo som ledamot i Kungliga Musikaliska Akademien och år 2016 utsågs han till Årets dirigent av anrika Royal Philharmonic Society i London.

Oramo inledde sitt arbete som professor i orkesterledning vid Sibelius-Akademien, Konstuniversitetet år 2020.

Vuonna 1972 perustettu **Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri** (KPKO) kuuluu kansainvälisesti tunnetuimpiin suomalaisorkestereihin. Perustajansa, kapellimestari Juha Kankaan johdolla orkesteri loi kunnianhimoisen profiilin, jonka tavaramerkkejä ovat herkästi reagoiva, dynaaminen yhteisointi ja laaja ohjelmisto barokista tähän päivään. Juha Kangas toimi orkesterin taiteellisena johtajana vuoden 2008 loppuun saakka ja on nykyisin sen kunniakapellimestari.

Monikymmenvuotinen yhteistyö säveltäjä Pehr Henrik Nordgrenin (1944–2008) kanssa on yksi esimerkki yhteistyökumppanuuksista, joille KPKO:n menestys on raken-

tunut. Orkesterin aktiivinen rooli oman aikansa musiikin tekijänä on tuottanut yli 170 kantaesitystä, joista monet ovat orkesterin tilauksia. Kotimaisten säveltäjien lisäksi tiiviitä yhteyksiä on luotu Pohjoismaiden ja Baltian säveltäjiin. Laajaa kansainvälistä arvostusta nauttivalle orkesterille on myönnetty muun muassa Pohjoismaiden neuvoston musiikkipalkinto vuonna 1993.

Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri on tehnyt lähes 70 äänitettä, jotka ovat herättäneet kansainvälistä huomiota ja levittäneet orkesterin mainetta maailmalla. Kotipaikkansa Kokkolan lisäksi KPKO vierailee säännöllisesti kotimaassa ja ulkomailla. Kesällä 2019 orkesteri teki uusintavierailun maineikkaille Mozart-festivaaleille Saksan Würzburgissa. Euroopan lisäksi orkesteri on konsertoinut Japanissa ja New Yorkissa.

Sakari Oramon kauden (2013–2019) päätyttyä Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin taiteelliseksi johtajaksi kutsuttiin ruotsalainen viulutaiteilija Malin Broman. Solistina, kamarimuusikkona ja musiikin johtajana ansioitunut Broman aloitti kautensa syksyllä 2019.

Mellersta Österbottens Kammarorkester (MÖK), grundad år 1972, hör till våra internationellt mest kända finländska orkestrar. Under ledning av dess grundare, kapellmästare Juha Kangas, skapade orkestern sig en ambitiös profil med en reaktionssnabb, dynamisk samklang och en bred repertoar från barock till nutida musik som varumärken. Juha Kangas fungerade som orkesterns konstnärliga ledare t.o.m. år 2008 och är nuförtiden orkesterns hederskapellmästare.

Samarbetet med tonsättaren Pehr Henrik Nordgren (1944–2008) spände över flera decennier och är ett gott exempel på de samarbeten på vilken MÖK:s framgång grundar sig. Orkesterns aktiva roll inom nutida musik har resulterat i över 170 uruppföranden, varav många är egna beställningsverk. MÖK har skapat nära kontakter med såväl inhemska som med baltiska och nordiska tonsättare. Orkestern är ansedd även internationellt, och har belönats med bl.a. Nordiska rådets musikpris år 1993.

Mellersta Österbottens Kammarorkester har gjort närmare 70 skivinspelningar, som bidragit till orkesterns internationella status. MÖK konserterar förutom i hemstaden Karleby även regelbundet runtom i Finland och utomlands. Sommaren 2019 uppträdde orkestern igen på den

berömda Mozart-festivalen i Würzburg, Tyskland. Utöver Europa har orkestern även turnerat i Japan och i New York.

Efter att Sakari Oramos konstnärliga ledarskap kommit till ända (2013–2019) bjöd Mellersta Österbottens Kammarorkester in den svenska violinisten Malin Broman till konstnärlig ledare. Broman, meriterad som solist, kammarmusiker och musikledare, inledde sin säsong hösten 2019.

Muusikot / Musiker

I Viulu / I Violin

Reijo Tunkkari
Reetta Kataja
Kati Niemelä
Andrei Sytchak
Terhi Ignatius
Sakari Oramo (*Vaughan Williams*)
Aliisa Barrière (*Vaughan Williams*)

II Viulu / II Violin

Teija Pääkkönen
Annica Brännkärr
Saana Parviainen
Maria Pulakka
Sanna Kokko
Aku Sorensen (*Vaughan Williams*)

Alttoviulu / Altviolin

Hanna Pakkala
Ari Hanhikoski
Inkeri Halmio-Hanhikoski
Anna-Leena Kangas
Kristian Sallinen (*Vaughan Williams*)

Sello / Cello

Janne Virkkala
Lauri Pulakka
Ulla Lampela
Antto Tunkkari (*Vaughan Williams*)

Kontrabasso / Kontrabas

Oskari Hannula
Julius Pyrhönen
Sebastian Zinca (*Vaughan Williams*)

**KOKKOLAN KAUPUNKI
KARLEBY STAD**

SKPO

 TYÖPLUS

OP Keski-Pohjanmaa
Mellersta Österbotten

WIN BOLIDEN

KESKIPOHJANMAA